

Έφυγε πρόσφατα από τη ζωή, ύστερα από έναν αιώνα μεστής ζωής και αγώνων, ο Βάσσος Λυσσαρίδης. Στη διάρκεια αυτών των εκατό χρόνων, ο «γιατρός», όπως ήταν ευρέως γνωστός, πάλεψε με όλες του τις δυνάμεις, με το μυαλό και με τα όπλα, με σωστά και με λάθη, αλλά πάντα για το καλό της πατρίδας που τόσο αγαπούσε. Μέσα σ' αυτό τον αιώνα, δεν είχε την ευτυχία να δει τους αγώνες του να καρποφορούν σε ένα πραγματικά ελεύθερο, ανεξάρτητο, πλήρως αποαποικιοποιημένο, ενιαίο και κυρίαρχο κυπριακό κράτος.

Ο γιατρός έφυγε σε μια στιγμή που το Κυπριακό μπαίνει σε μια νέα, πολύ επικίνδυνη, πολύ κρίσιμη φάση – κι αυτό δεν είναι, δυστυχώς, ένα από εκείνα τα κλισέ που τόσο αρέσει σε πολλούς να χρησιμοποιούν. Η Πενταμερής που ξεκίνησε μια μέρα μετά το θάνατό του, μια διαπραγμάτευση που επιβλήθηκε σε Αθήνα και Λευκωσία (οι οποίες και την αποδέχτηκαν ασμένως) απειλεί να διαλύσει οριστικά, στο όνομα της δήθεν ισονομίας, το κυπριακό κράτος, αντικαθιστώντας το με ένα μη λειτουργικό κράτος-καρικατούρα, από εκείνα στα οποία ειδικεύονται παλιοί και νέοι αποικιοκράτες. Θα αρκούσε και μόνο να αναφερθεί ότι στις συνομιλίες αυτές ο Αναστασιάδης δεν προσέρχεται ως ο εκλεγμένος, νόμιμος πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά ως εκπρόσωπος της ελληνοκυπριακής κοινότητας – κάτι μέχρι τώρα αδιανόητο. Δυστυχώς, αυτή η τραγική υποχώρηση είναι ένα μόνο από τα πολλά εντελώς απαράδεκτα χαρακτηριστικά της παρούσας διαπραγμάτευσης. Όποιος έχει την υπομονή και τη διάθεση, θα βρει σχετικές αναλύσεις (θαμμένες φυσικά μέσα στον όγκο της κατά πολύ υπέρτερης άθλιας καθεστωτικής προπαγάνδας), που εξηγούν λεπτομερώς γιατί ο ολισθηρός δρόμος που πήραν οι ηγεσίες Κύπρου και Ελλάδας κινδυνεύει, αυτή τη φορά, να καταλήξει στο μοιραίο: τη νομιμοποίηση της εισβολής και της κατοχής και τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, όχι για να αντικατασταθεί από κάτι καλύτερο, αλλά από κάτι πολύ χειρότερο. Να σημειώσουμε ότι μόλις προχθές εμφανίστηκε στο βρετανικό τύπο άρθρο που καλεί σε αναγνώριση του τουρκοκυπριακού «κράτους»...

Μέσα στη γενικότερη σημερινή συγκυρία, με ολόκληρη την περιοχή να βρίσκεται σε κατάσταση αναβρασμού· με τη Συρία ακόμα βυθισμένη στο χάος· με το Ιράκ και τον Λίβανο αποσταθεροποιημένα· με το Ισραήλ και το Ιράν μπλεγμένα σε έναν «πόλεμο-μη πόλεμο» αμοιβαίων σαμποτάζ· με τη Λιβύη να παραπαίει· με nowhere να εισηγούνται αλλαγή συνόρων στα Βαλκάνια· με την Ουκρανία και τη Ρωσία σε θέσεις μάχης· η Κύπρος σύρεται (με τη συνενοχή της Ελλάδας) σε μια αυτοκτονική διάσκεψη, που ακόμα κι αν δεν καταλήξει πουθενά (επειδή θα το εμποδίσουν άλλα συμφέροντα), θα καταγραφεί ως άλλο ένα τεράστιο βήμα προς τον γκρεμό, αφού όπως γίνεται συνήθως, όσα έγιναν δεκτά σήμερα, θα αποτελέσουν το σημείο εκκίνησης για την επόμενη διαπραγμάτευση, σαν ένας ακόμα κρίκος στην αλυσίδα των αέναων λαθών και προδοσιών που έχουν οδηγήσει την κατάσταση ως εδώ.

Ο Βάσσος Λυσσαρίδης δεν έζησε να γίνει μάρτυρας του πλήρους εξευτελισμού. Ας ευχηθούμε να μην τον ζήσουν ούτε οι συμπατριώτες του, για τους οποίους και μαζί με τους οποίους ο γιατρός αγωνίστηκε, και με το όπλο στο χέρι. Οι λαοί της Κύπρου (κι από τις δύο πλευρές της διαχωριστικής γραμμής), της Ελλάδας και της Τουρκίας πρέπει να είναι σε επιφυλακή και εγρήγορση, για να ματαιώσουν κάθε προσπάθεια επιβολής «λύσεων» που θα ευνοούν τα συμφέροντα των ξένων και ντόπιων εκμεταλλευτών τους, των απανταχού ιμπεριαλιστών και αποικιοκρατών, του κάθε εχθρού τους.

*** Κύπρος ενιαία, κυρίαρχη, ανεξάρτητη.**

*** Έξω οι ξένοι στρατοί, έξω οι δυνάμεις κατοχής, έξω οι αποικιοκράτες και οι βάσεις τους από το νησί.**